

על הולדת 'שיר הקברניט' שכתב חיים גורי ב-1946

עפ"י "גשר בים – הפלי"ם בהעפלה"
בהוצאת עמותת אוהלי פלמ"ח 1999

יגור. דוגמה חיה של שירת חצר. יוחאי בן-נון תפש את חיים גורי בחצר הקיבוץ ואמר לו: חבר לנו מיד שיר לקורס חובלים. אמר חיים גורי: אי אפשר לכתוב ככה סתם, מוכרחים השראה. הלך מוישה ליפסון (נחשון) לחצר והביא מהאוהל השני ספל אלומיניום מלא קוניאק ואמר לו: הנה סוגרים אותך עם ההשראה ואתה לא יוצא מן האוהל הזה עד שלא תגמור. בקשו מיהודה "פרא" (בן-צור) להשגיח שיהיה שקט בסביבה וגם שלא ישמעו את הצעקות, אם לא יצא מזה כלום.

יצא מזה. לא עברו שעתיים ונולד 'שיר הקברניט'.

עם ליל חרפי האור גשש ברטט
נשמע חרוק העגן המורד.
הים השחיר. אדם אמר בשקט:
"עוד שתי סירות ואנו שוב בדד".

שם ישאר אחד הקפיטנים
וימאים, שלשה הם במספר.
אמר להם: "נפליגה שוב אי אנה
אור כוכב דולק מעל הכפר".

לים תהום, לים מרחב אין חקר.
ומשברים יכו על הצוקים.
אך הוא זכר מולדת מתרחקת,
מפרשי ספינה בלתי חקית.

פשוט היה, בלי כוכבים וקרט,
חזו חשוף, עינים לו תקלות.
לו ידידים היו אי-במתקרת,
ידידים רבצו על החולות.

אך "שלוש עשרה" נשוב מתוך הליל
נרים כוסות לעגן ודגלים.
הם יעגנו לאור היום, חברים,
תתרונו שירת המעפילים.

עד אז דומם, המשוטטים נרימה
הקברניט - הליל עלט רב...
הקברניט מוסר שלום לך, אמא,
הנה הוא שוב מפליג למערב.